

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. 7. 2020 samosoudcem Mgr. Štěpánem Jirounkem

takto:

obžalovaný

[celé jméno obžalovaného],

[datum narození] v Kladně, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici Praha-Ruzyně,

je vinen, že

1. dne 31. 10. 2019 v době od 14:30 hodin do 14:46 hodin na ulici [ulice] před garáží [číslo] v Kladně, v úmyslu se finančně obohatit a takto získané prostředky použít pro vlastní potřebu, odcizil volně přístupné a neuzamčené vozidlo tovární značky Škoda Fabia, [registrační značka], v hodnotě 90.000 Kč, za pomoci originálního klíče, který majitelka [celé jméno poškozené] zanechala ve spínací skřínce, včetně mobilního telefonu značky Samsung 4, v hodnotě 1.000 Kč, černého nabíjecího kabelu k telefonu do autozapalovače v hodnotě 50 Kč, světle béžovou kabelkou zn. Prada v hodnotě 3.000 Kč, deštníku značky Mozart v hodnotě 100 Kč a peněženky hnědé barvy, ve které byla uložena mj. platební karta vydaná na jméno [celé jméno poškozené] s [číslo] k účtu u Komerční banky, a.s., ze které byl dne 1. 11. 2019 v 3:43 minut učiněn pokus o výběr finanční hotovosti ve výši 40.000 Kč z bankomatu banky [jméno] [příjmení] [příjmení] na adrese [adresa], škodu na odcizení ve výši 94.150 Kč a pokusil se odcizit finanční částku 40.000 Kč,

2. dne 30. 11. 2019 kolem 10:00 hodin na parkovišti u obchodu [příjmení] v ulici [ulice] ve [obec], soudní okres Kladno, bez souhlasu majitele [jméno] [příjmení] nasedl do vozidla tovární značky Honda CRX, [registrační značka], v hodnotě 15.000 Kč, a toto vozidlo užíval na blíže nezjištěných místech ve [obec] a blíže nezjištěném okolí, a to do 2. 12. 2019

do 19:00 hodin, kdy byl na silnici [číslo] mezi obcemi [obec] a [obec], u nájezdu na rychlostní silnici [číslo] soudní okres Kladno, zastaven hlídkou Policie ČR,

3. v blíže nezjištěné době od 30. 11. 2019 od 10:00 hodin do 1. 12. 2019 do 00:50 hodin, na parkovišti u Hypermarketu [anonymizováno] v ulici [ulice] v Kladně, blíže nezjištěným způsobem odcizil dvě [registrační značka] ze zde zaparkovaného vozidla tovární značky Volkswagen Passat, čímž způsobil majiteli vozidla, poškozenému [jméno] [jméno], škodu na odcizení ve výši 500 Kč,

4. dne 30. 11. 2019 v době od 14:57 hodin do 15:34 hodin v ulici [ulice] u domu [adresa] v Kladně, nasedl do zde volně přístupného a neuzamčeného vozidla tovární značky Škoda Fabia, [registrační značka], za pomoci originálního klíče, který byl ve spínací skřínce, vozidlo bez souhlasu majitele společnosti INVEST SAGE s.r.o., IČ: 05043450, užil k jízdě od autobazaru na výše uvedené adrese, kde bylo zaparkované, až do ulice [ulice] v Kladně, kde vozidlo zaparkoval a z místa odešel,

5. dne 1. 12. 2019 v době od 00:50 hodin do 00:55 hodin, na benzinové čerpací stanici MOL v ulici [ulice] v Kladně, v úmyslu se finančně obohatit a takto získané prostředky použít pro vlastní potřebu, přijel obviněný vozidlem značky Honda CRX, osazeným registračními značkami [anonymizováno] [číslo], ke stojanu, kde natankoval 26,31 litru benzínu EVO 195 v hodnotě 32,90 Kč za jeden litr, a z místa bez zaplacení odjel, čímž způsobil poškození společnosti MOL Česká republika, s.r.o., IČO: 49450301, škodu ve výši 865,60 Kč,

6. dne 4. 12. 2019 v době od 14:36 hodin do 14:38 hodin se před Vazební věznicí Praha Ruzyně, na adrese Staré nám. 3 v Praze, soudní okres hl. m. Praha, poté, co byl při vazebním zasedání dne 4. 12. 2019 konaném u Okresního soudu v Kladně z rozhodnutí soudkyně téhož soudu pod sp. zn. 1 Nt 906/2019 vzat do vazby, pokusil o útěk eskortujícím policistům tím způsobem, že vyběhl ze stojícího služebního vozidla Policie ČR, které bylo užito k eskortě obviněného do vazební věznice, a pokusil se utéct a skrýt v přilehlé zemědělské usedlosti, v čemž mu zabránili eskortující policisté, kteří ho v usedlosti dostihli a následně jej předali do výkonu vazby do Vazební věznice Praha Ruzyně,

a jednání pod body 1., 3. a 5. se dopustil, přestože byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 21. 1. 2010, sp. zn. 6 T 179/2009, který nabyl právní moci dne 20. 5. 2010, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 20. 5. 2010, sp. zn. 11 To 200/2010, odsouzen mj. i za trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 písm. b), e), odst. 2 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 34 měsíců, který vykonal dne 4. 5. 2019,

a jednáním pod body 1., 3. a 5. způsobil nebo se pokusil způsobil poškozeným škodu v celkové výši 135.515,60 Kč,

tedy

pod bodem 1., 3. a 5. sebe obohatil tím, že se zmocnil cizí věci, byl za takové jednání v posledních třech letech potrestán a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, a pod bodem 1. se navíc dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu obohatit se tím, že se zmocní cizí věci a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, a sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil a přechovával neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

pod body 2. a 4. se zmocnil cizího motorového vozidla v úmyslu je přechodně užívat,

pod bodem 6. se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu zmařit výkon rozhodnutí soudu tím, že uprchne z vazby, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

čímž spáchal

pod body 1., 3. a 5. přečin krádeže podle § 205 odstavce 1, 2, 3 trestního zákoníku, pod bodem 1. dílem ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odstavce 1 trestního zákoníku a v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavce 1 trestního zákoníku,

pod body 2. a 4. přečinu neoprávněného užívání cizí podle § 207 odstavce 1 trestního zákoníku,

pod bodem 6. pokusu přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 3 písmena b) trestního zákoníku.

z acož se odsuzuje

podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku ve spojení s § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit:

- I. [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [ulice a číslo], [okres] částku ve výši 4 150 Kč,
- II. společnosti MOL Česká republika s. r. o., se sídlem [adresa poškozené], IČ 49450301, částku ve výši 866 Kč,

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozený [jméno] [příjmení], [datum narození], bytem [adresa].

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa poškozené].

Odůvodnění:

1) Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak byl zjištěn a popsán ve výroku tohoto rozhodnutí.

2) Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] vypovídal v přípravném řízení i při hlavním líčení stejně. K jednání uvedenému v obžalobě se doznal, až na body 1 a 4. Vypověděl, že pokud jde o bod 1), tak není možné, aby ve 14.25 hodin ukradl auto a mezitím byl v [obec]. V době krádeže tam nemohl být. [příjmení] [jméno] [příjmení] zná, dvakrát se viděli venku. Auto mu nikdy v životě neprodával, neví, proč zrovna řekl, že to auto měl koupit od něho, to prostě nechápal. Paní [celé jméno poškozené] nikdy neviděl. [příjmení] [příjmení] zná, stejně tak zná pana [příjmení]. Měl mobilní telefon značky Samsung od [příjmení], který koupil za 200 Kč. [anonymizováno] mu kdysi dávno říkal, že kdyby měl nějaký telefon navíc, že by si ho od něho koupil. Když mělo dojít ke krádeži toho vozidla, byl úplně někde jinde. Pokud jde o bod 2) obžaloby, pak tohoto jednání se dopustil. Je narkoman, šel okolo [anonymizováno] nebo [příjmení] a viděl, že to auto nebylo uzamčené, prostě do něj nasedl a odjel. Vozidlo užíval pro sebe, než byl zadržen, asi tři dny. Pokud jde o bod 3) obžaloby, pak to je taky pravda. Když ho chytli v té Hondě, tak se ho policie ptala, kde jsou ty značky. Vzal je na místo, kde je nechal a policie si je vzala. Značky vzal a to z Passatu v Kladně. Jedná-li se o bod 4) obžaloby, toto se také stalo, ale bylo to proto, že byl dohodnutý s panem [příjmení], který u za to dal 4 gramy pervitinu.

Chodil si k němu kupovat pervitin a to pravidelně. Přijel tam [příjmení], měl 5.000 Kč u sebe, koupil si od pana [příjmení] pervitin za 5.000 Kč a tím mu dal dohodu, že venku stojí Fabie, že mu dá 4 gramy, když mu odveze zaparkovanou Fabii před areál. Řekl mu: „Hele [příjmení], mám tam Škodu Fabii, když mi jí odvezeš, dám ti 4 gramy.“ Odvezl jí 200-300 metrů na [ulice] a klíčky předal zpátky těm, kterých to bylo. S klíči byli domluveni tak, že si zavolají. Zavola mu [jméno] [příjmení], tomu předal klíče i s doklady kousek u hřbitova u benzínky. Co s tím autem zamýšleli, ho nezajímalo. Byl narkoman, zajímalo ho, že dostane 4 gramy. To, že je vozidlo pana [příjmení], to nevěděl. Dal si dávku a odvezl auto 300 metrů. Věděl, co dělá, že to auto převáží. Pokud jde o bod 5) obžaloby, tak tohoto jednání se dopustil. Natankoval kousek od Tesca, asi u Shelky, nevěděl, o jakou benzinku šlo. Užíval pervitin, proto odjel bez zaplacení. Pokud jde o bod 6) obžaloby, tak k tomu došlo. [příjmení] [příjmení] ho dávala na vazbu, mezitím měl v kapse dva pytlíčky pervitinu, které při eskortě snědl, to nikdo neviděl. Když šli k autu od soudu ven, takto prostě snědl. Když přijeli před bránu Vazební věznice Praha – Ruzyně, před nimi byla bílá dodávka, oba dva policisté vystoupili z auta, viděl, že oba dva policisté vystoupili z auta, odešli. On mezitím zkoušel klíčku, ta byla odemčená, tak odešel. Nepokoušel se běžet, byl na pravé straně, auto musel obejít jako ke statku, normálně šel přes silnici, asi si ho někdo všimnul, tak za tou zdí začal běžet. Chtěl být doma na Vánoce. Neví, co ho to napadlo. Byl zfetovaný. Policie ho chytila asi do půl hodiny. K celé věci uvedl, že když drogy nebere, tak je v pohodě, ovládal ho pervitin. Jinak si to nedovede představit. Ve vazebním zasedání se přiznal ke všemu, nevěděl, že je tam i skutek s tou paní a Fabií.

3) Ohledně bodů, k nimž se obžalovaný doznal, měl soud k dispozici ještě následující důkazy. Kromě doznání obžalovaného měl soud k bodu 2) ještě výpověď svědkyně [jméno] [příjmení], která potvrdila, že byli zadrženi policií ve vozidle značky Honda, k níž jí obžalovaný sdělil, že je jeho. Dále řízení vozidla obžalovaným potvrdil i svědek [jméno] [příjmení], který uvedl, že viděl obžalovaného vozidlo řídit dne 30.11.2019 ve večerních hodinách a vedle něho seděla přítelkyně Bára. Dokonce ho v tom vozidle svezli. Pak je zastavila hlídka policie. Poškozený [jméno] [příjmení] vypověděl, že je majitelem vozidla Honda CR, r.z. [anonymizováno]. Toto vozidlo mu bylo odcizeno, což zjistil dne 2.12.2019. Nikomu vozidlo nepůjčoval, následně se od policie dozvěděl, že ve vozidle byl dne 1.12.2019 kontrolován mimo jiné [celé jméno obžalovaného]. Z listinných důkazů pak soud zjistil, že dne 2.12.2019 byl obžalovaný kontrolován jako řidič vozidla Honda CR, r.z. 1U67293 (úřední záznam policie ze dne 2.12.2019), vozidlo bylo po zadržení obžalovaného vydáno policii (protokol o vydání věci), ohledáno (protokol o ohledání a fotodokumentace) a následně předáno poškozenému [jméno] [příjmení] (usnesení o vydání věci). Odborným vyjádřením pak byla stanovena hodnota vozidla na částku 15.000 Kč. Na základě shora provedeného dokazování k bodu 2) dospěl soud k závěru, že se tohoto jednání skutečně dopustil obžalovaný. Ten se k danému jednání doznal a jeho doznání potvrzují i ostatní provedené důkazy. Obžalovaný tedy bez souhlasu poškozeného užíval jeho vozidlo tovární značky Honda CRX, [registrační značka], v hodnotě 15.000 Kč, a to od 30.11.2019 do 2.12.2019, kdy byl zadržen, jak plyne z protokolu o zadržení osoby podezřelé ze dne 2.12.2019.

4) K jednání pod bodem 3) měl soud kromě doznání obžalovaného k dispozici ještě úřední záznam policie ČR ze dne 1.12.2019, z něhož je zřejmé, že bylo ohlášeno odjetí od benzínové čerpací stanice bez zaplacení vozidlem r.z. [anonymizováno] [číslo] a následně byl v tomto vozidle kontrolován jako řidič obžalovaný. Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace ze dne 3.12.2019 soud zjistil, že vozidlo VW Passat, k němuž patřily shora uvedené reg.zn. bylo v době ohledání bez těchto značek. Poškozený [jméno] [jméno] pak vypověděl, že když vozidlo začátkem listopadu 2019 odstavoval a následně dne 25.11.2019 kontroloval na parkovišti u Tesca, mělo obě registrační značky řádně připevněné. Registrační značky pak byly policií předány poškozenému dne 4.12.2019 poté, co byly vydány obžalovaným vydány (viz níže). Na základě shora provedeného dokazování k bodu 3) dospěl soud k závěru, že se tohoto jednání skutečně dopustil obžalovaný. Ten se k danému jednání doznal a jeho doznání potvrzují i ostatní

provedené důkazy. Obžalovaný tedy skutečně odcizil dvě [registrační značka] ze zde zaparkovaného vozidla tovární značky Volkswagen Passat ohodnocené částkou 500 Kč.

5) K jednání pod bodem 5) potvrzovaly vinu obžalovaného kromě jeho doznání ještě úřední záznam policie ČR ze dne 1.12.2019, z něhož je patrné, že došlo k nahlášení odjezdu od benzínové čerpací stanice po natankování bez zaplacení vozidlem s [registrační značka]. Z výše uvedeného úředního záznamu policie ČR k bodu 3) je pak patrné, že v tomto vozidle byl následně kontrolován právě obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Hodnota odčerpaných pohonných hmot bez zaplacení byla vyčíslena částkou 866 Kč, jak plyne z účtenky MOL Česká republika s.r.o. ze dne 1.12.2019. Natankování pohonných hmot bez zaplacení je patrné i z kamerového záznamu čerpací stanice Mol v Kladně, na němž je zachycen příjezd vozidla [příjmení] [jméno], r.z. [anonymizováno] [číslo], vysednutí muže z vozidla, natankování pohonných hmot a odjetí bez zaplacení. Z úředního záznamu ze dne 1.12.2019 je pak zřejmé, že obžalovaný vydal policii i dvě reg.zn. [anonymizováno] [číslo]. Na základě shora provedeného dokazování k bodu 5) dospěl soud k závěru, že se tohoto jednání skutečně dopustil obžalovaný. Ten se k danému jednání doznal a jeho doznání potvrzují i ostatní provedené důkazy. Obžalovaný tedy skutečně u čerpací stanice MOL v Kladně natankoval do vozidla Honda CR, r.z. [anonymizováno] [číslo] pohonné hmoty v hodnotě 865,60 Kč a odjel bez zaplacení. Přičemž byl za trestný čin krádeže v posledních třech letech odsouzen, jak plyne z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 21.1.2010, sp.zn. 6T 179/2009, který vykonal dne 4.5.2019, jak plyne z rejstříku trestu.

6) K jednání pod bodem 6) potvrzovaly vinu obžalovaného kromě jeho doznání ještě svědecké výpovědi členů eskortující hlídky. Pprap. [jméno] [příjmení] vypověděl, jak po rozhodnutí o vzetí do vazby obžalovaného tohoto poučili o tom, že bude probíhat eskorta do vazební věznice. Nasedli do vozidla a připoutali obžalovaného. Obžalovaný se choval slušně. Přijeli pře vazební věznici, šel k vratům věznice a najednou zaslechl kolegu [příjmení], který křičel, že obžalovaný utíká. Hned běžel za obžalovaným a za ním běžel asi 80 metrů, než ho dostihnul ve statku, kam obžalovaný zaběhl. Svědek dále uvedl, že pochybil, protože nezkontroloval dětskou pojistku ve vozidle. Obžalovaný byl celou dobu při smyslech. V naprosté shodě vypovídal i svědek [jméno] [příjmení], druhý člen eskorty. To samé pak vyplývá i z úředního záznamu policie ČR ze dne 10.12.2019, který vyhotovil pprap. [jméno] [příjmení]. Z protokolu o vazebním zasedání, usnesení Okresního soudu v Kladně ze dne 4.12.2019 pod sp.zn. 1Nt 906/2019 a příkazu k přijetí do vazby je pak evidentní, že obžalovaný byl daného dne vzat do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) tr. řádu. Z úředního záznamu o použití donucovacích prostředků ze dne 4.12.2019 soud zjistil, že se při eskortě do vazební věznice obžalovaný pokusil o útěk, a proto bylo užito donucovacích prostředků k jeho zadržení. Na základě shora provedeného dokazování k bodu 6) dospěl soud k závěru, že se tohoto jednání skutečně dopustil obžalovaný. Ten se k danému jednání doznal a jeho doznání potvrzují i ostatní provedené důkazy. Soud tedy dospěl k závěru, že se obžalovaný skutečně dopustil pokusu o útěk v průběhu eskorty do vazební věznice poté, co bylo rozhodnuto o tom, že byl vzat do vazby.

7) Pokud jde o body 1) a 4), u nichž obžalovaný vinu popíral, dospěl soud k závěru, že i jednání pod těmito body byla spáchána obžalovaným a to s ohledem na následující závěry. Ačkoliv obžalovaný jednání pod bodem 1) popřel, měl soud k dispozici hned několik důkazů, které ve svém vzájemném souhrnu ukazují jednoznačně na vinu obžalovaného. Poškozená [celé jméno poškozené] vypověděla, že vlastní garáž, která se nachází na terase na počátku Rozdělova za benzínovou pumpou Shell. Chtěla přestěhovat věci z garáže, zajela ke garáži, otevřela a auto nechala před garáží státi s klíčky. Začala nosit věci a najednou slyšela silný zvuk vozidla. Byl to strašný zvuk, vykoukla z garáže a na té cestě nebylo nic, její auto s věcmi bylo pryč. Stála před garáží, a když šla okolo paní [příjmení], která byla kousek vzdálená, kontaktovaly policii. Jednalo se o vozidlo Škoda Fabie, SPZ [anonymizována dvě slova] [číslo], které se jí následně vrátilo. Na zadním sedadle měla džíny, zimní bundu, batoh s čerstvým nákupem z Kauflandu, který dělal

600 Kč. V kufru byl trojúhelník, lékárnička, kladívko. Poté tam byla kabelka a v té měla všechno. Kabelka byla značky Prada, je to špičková značka jako Versace. Kabelku dostala k výročí od syna, normálně ta kabelka stojí kolem 20.000 Kč, měla jí 5 let. Byla tam Prada peněženka, což patřilo k tomu. Poté tam byla karta Komerční banky, VZP, dárková karta do Kauflandu za 1.000 Kč, kterou koupila jako dar a v peněžence také něco bylo. Pak tam byly brýle, jak sluneční, tak dioptrické a mobilní telefon značky Samsung 4. Dokonce jí zmizela i servisní knížka, stěrky, ubrousky, prostě věci na údržbu auta. Z těchto věcí jí nic nebylo vráceno. Byl tam i velký deštník. Dočetla se na policii, že byl učiněn pokus o výběr ve [obec] v částce 40.000 Kč, ale to už byla karta zablokována. Žádné finanční prostředky nezmizely. Paní [příjmení] jí pak řekla, že to byl Rom, asi třicetiletý, asi 170 cm vysoký. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že šla se psem na procházku a viděla zaparkované vozidlo, kolem kterého šel obžalovaný (nebyla si 100% jistá, že to byl obžalovaný). poté viděla, jak vozidlem odjíždí, přičemž vyběhla poškozená, že jí sebrali vozidlo. Kolem vozidla šel jenom jediný muž a ten s tím vozidlem odjel. Muž měl okolo 170 cm, byl to Rom. Výška by odpovídala výšce obžalovaného. Dále k věci vypovídal [příjmení] [příjmení], který vypověděl, že obžalovaného zná asi 15 let. Asi 4 dny před tím než svědka chytili, mu volal obžalovaný, jestli nechce Fabku za dobrou cenu s tím, že mu ji obžalovaný doveze do [anonymizováno]. Obžalovaný za ním přijel kolem 23 hodiny a dával mu vozidlo se všemi doklady ovšem bez velkého techničáku. Zdálo se mu to divný, ale kontroloval si VINko a pak vozidlo od obžalovaného koupil za 4000 Kč s tím, že další 4000 Kč mu dá, až mu předá doklady k vozidlu, což slíbil do 2 dnů. Ve vozidle byl vzadu deštník, jednalo se o stříbrnou dvojkovou Fábii. Auto používal asi dva dny, přičemž se nemohl spojit s obžalovaným. Pak mu došlo, že vozidlo je kradené a tak ho chtěl někam odstavit. Když ho honila policie, tak z vozidla utekl. Obžalovaný mu při prodeji říkal, že vozidlo je jeho tety, ukazoval mu i občanku a sedělo to s techničákem. Cena za vozidlo mu přišla adekvátní. Doklad o zaplacení nemá, nic nepodepisovali. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že ačkoliv obžalovaný vinu za jednání pod bodem jedna popírá, z výpovědi svědků lze dovodit opak. Poškozená a svědkyně [příjmení] popsali, jak vozidlo poškozené odcizil muž, Rom, přičemž popisem se muž shodoval s obžalovaným a svědek Tesařík pak vypověděl, že předmětné vozidlo, v němž byl následně zadržen policií, mu prodával právě obžalovaný za částku 8.000 Kč respektive 4000 Kč. Navíc jsou zde i další důkazy, které rovněž ukazují na vinu obžalovaného. Protokol o ohledání místa činu s náčrtem a fotodokumentací pouze dokládá, na jakém místě ke krádeži vozidla došlo, záznam o vyhlášení pátrání po vozidle ze dne 31.10.2019 dokládá, že v den krádeže bylo jeho odcizení nahlášeno a hned po vozidle pátráno, přičemž k jeho vypátrání došlo dne 4.11.2019. Z protokolu o ohledání vozidla a fotodokumentace soud zjistil, že vozidlo bylo ohledáno, nicméně nebyly zajištěny upotřebitelné stopy. Vozidlo bylo nejdříve uloženo u policie ČR a dne 12. 11. 2019 vydáno poškozené [celé jméno poškozené], jak plyne z potvrzení o předání vozidla. Z kamerového záznamu ze služebního vozidla ze dne 4.11.2019 soud zjistil, za jakých okolností došlo k vypátrání odcizeného vozidla. Ze zprávy Komerční banky ze dne 4.11.2019 soud zjistil, že dne 1.11.2019 byl v 03:43 hodin na [obec] učiněn pokus o výběr finanční částky ve výši 40.000 Kč prostřednictvím platební karty vydané na jméno poškozené [příjmení] [celé jméno poškozené]. Z fotografií pořízených u bankomatu nelze poznat osobu pachatele, kdy tento má sluneční brýle, šátek a modročervenou bundu adidas. Prostřednictvím zvláštního útvaru policie bylo k telefonnímu číslu poškozené dohledáno výrobní číslo IMEI k odcizenému mobilnímu telefonu zn. Samsung, a to [číslo], přičemž následně dle tohoto čísla bylo zjištěno, že v odcizeném mobilním telefonu bylo v období od 31.10.2019 do 5.11.2019 vloženo mimo jiné telefonní číslo [tel. číslo], které je vedeno na obžalovaného (sám obžalovaný toto číslo jako své při výslechu uváděl) a dále telefonní číslo, které bylo vedeno na osobu [jméno] [příjmení]. K věci vypovídal i svědek [jméno] [příjmení], který uvedl, že mobilní telefon zn. Samsung koupil od [jméno] [příjmení], přičemž nevěděl, že je kradený. [jméno] [příjmení] pak vypověděl, že mobilní telefon měl od obžalovaného, který ho měl mít od [anonymizováno] O tom, že je kradený nic nevěděl, stejně tak o krádeži motorového vozidla. Mobilní telefon byl [jméno] [příjmení] vydán a následně

předán poškozené, jak plyne z protokolu o vydání věci a usnesení o vrácení věci poškozené. Z dalších důkazů k tomuto bodu tedy vyplývá, že obžalovaný disponoval po krádeži s mobilním telefonem poškozené, když do něho vložil svoje telefonní číslo a následně telefon prodal i osobě [jméno] [příjmení]. Obžalovaný pak policii ČR udělil souhlas ke zjištění údajů o uskutečněním telefonním hovoru k telefonnímu číslu [číslo], přičemž z následného šetření policií k tomuto číslu bylo zjištěno, že mobilní telefon s telefonním číslem obžalovaného zachycovaly dne 31. 10. 2019 v době od 14:09 do 14:44 mimo jiné dvě telefonní buňky umístěné v Kladně v ulici Vítězná a ČS armády. Z uvedeného tedy vyplývá, že se obžalovaný poblíž místa činu v dané době nacházel. Pokud jde o odcizené věci poškozené včetně vozidla, byla jejich hodnota stanovena na základě odborného vyjádření tak, jak bylo uvedeno ve výrokové části k tomuto bodu. Na základě shora uvedené soud dospěl k závěru, že se obžalovaný dopustil i jednání pod bodem 1), když ačkoliv obžalovaný jednání popřel, popsali svědkyně poškozená a [příjmení], že vozidlo odcizil [příjmení] odpovídající postavou obžalovanému, svědek [příjmení] vypověděl, že mu odcizené vozidlo prodal právě obžalovaný, svědek [příjmení] vypověděl, že mu mobilní telefon poškozené prodal právě obžalovaný a výpis o uskutečněných telefonních hovorech telefonního čísla obžalovaného potvrzuje, že se v době spáchání činu obžalovaný nacházel v blízkosti místa činu. Navíc z odcizené platební karty poškozené byl dne 1.12.2019 v 3:43 hodin (tedy přibližně po 13 hodinách od krádeže vozidla) učiněn pokus o výběr hotovosti v hodnotě 40.000 Kč, a to na [obec], kde se dle výpisu k telefonnímu číslu obžalovaného obžalovaný v den krádeže nacházel. Soud tedy dospěl k závěru, že obhajoba obžalovaného je nevěrohodná, účelová ve snaze se vyhnout postihu i za tento skutek, a je možné bez jakýchkoliv pochybností dospět k závěru, že i tohoto skutku se dopustil právě obžalovaný. Pokud jde o údaje z uskutečněního telefonního hovoru, které namítal obhájce obžalovaného, pak je třeba uvést, že se jedná o údaje doplňující k výše uvedeným důkazům, které připouští výskyt obžalovaného na místě činu. Každopádně je třeba mít na paměti, že poškozená i svědkyně [příjmení] popsali osobu pachatele jako [příjmení], který odpovídal postavou osobě obžalovaného, takže vozidlo stěží mohl odcizit svědek [příjmení], jak se obhajoba snažila naznačit.

8) Pokud jde o bod 4), který rovněž obžalovaný popřel (respektive popřel, že by ho odvezl neoprávněně, na odvozu byl dohodnutý s panem pokorným), vzal soud za prokázané na základě následujících skutečností. Obžalovaný vypověděl, že byl na přemístění vozidla domluven s panem [příjmení], nicméně ten tuto dohodu popřel a odmítl, že by se s obžalovaným na čemkoliv domluvil. Podrobně pak popsal, za jakých okolností došlo k odcizení jeho vozidla Škoda Fabia, když sice nebyl samotnému odcizení přítomen, nicméně vše shlédl na kamerovém záznamu. Na kamerovém záznamu pak viděl obžalovaného, jak byl v provozovně daného dne celkem 2x, přičemž podruhé nasedl do vozidla a aniž by se s kýmkoliv dohadoval, byl pryč. Vydali se s [jméno] [příjmení] za ním, a když se vraceli zpět, napadlo [příjmení], se podívat ještě směrem na [ulice], kde nakonec vozidlo našli. K vozidlu neměli klíčky, ale pan [příjmení], který u něj pracuje, pak komunikoval s obžalovaným, sešel se s ním a klíče i doklady mu byli od obžalovaného předány. V podstatě vše vyřídil pan [příjmení]. Ihned po krádeži volal policii. Krádež spatřil v momentě, kdy vozidlo bylo již za zatáčkou. Obžalovaného poznal podle oblečení, protože tam přišel dvakrát. S obžalovaným se snažil hned spojit, ale ten mu odepisoval, že mu žádné vozidlo nevzal. Svou identitu potvrdil tím, že předal klíče i s doklady. S panem [celé jméno obžalovaného] se znal z minulosti, mimo jiné mu chtěl prodat vozidlo. Dále k věci vypovídal [jméno] [příjmení], který uvedl, že mu volal [anonymizováno], že jim někdo odcizil vozidlo. Byly tam kamerové záznamy, na nichž byla zachycena osoba v kapuci. [anonymizováno] v něm poznal obžalovaného, a proto mu obžalovaný zavolal. Když mu volali, tak jim obžalovaný řekl, že to nebyl, že jim vozidlo nevzal. Druhý den však přinesl klíče a doklady od vozidla. O dohodě mezi obžalovaným a [anonymizováno] nevěděl. Dále soud vycházel z úředního záznamu ze dne 30.11.2019, z něhož je zřejmé, že poškozený [příjmení] oznámil odcizení vozidla Škoda Fabia. Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace soud zjistil, odkud bylo vozidlo odcizeno. Stejně tak soud zjistil, kde bylo vozidlo nalezeno a v jakém stavu. Z kupní smlouvy soud zjistil, že vlastníkem

předmětného vozidla byla společnost Invest Sage s.r.o. Předmětné jednání obžalovaného v tomto bodě je zachyceno i na kamerovém záznamu z provozovny Invest Sage s.r.o.. Z protokolu o vydání věci pak soud zjistil, že klíče od vozidla a doklady vydal [jméno] [příjmení]. Vozidlo bylo i s doklady a klíči předáno společnosti Invest Sage s.r.o. Odborným vyjádřením byla hodnota motorového vozidla stanovena na 10.000 Kč. I přestože obžalovaný popřel, že by neoprávněně používal předmětné vozidlo, soud jeho obhajobě neuvěřil, když tuto zcela odmítl poškozený [příjmení] a rovněž se o ni nezmínil ani svědek [příjmení]. Obžalovaný nepopřel, že by s vozidlem odjel, potvrzuje to i kamerový záznam a ostatně on sám následně vydal [příjmení] věci k vozidlu. Soud ta dospěl k závěru, že obžalovaný neoprávněně užil vozidlo poškozené společnosti.

9) S ohledem na shora uvedené tedy soud dospěl k závěru, že se jednání uvedená pod body 1 – 6 výrokové části skutečně stala a dopustil se jich právě obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Ke 4 skutkům se obžalovaný doznal a jeho doznání potvrdily i ostatní důkazy k těmto skutkům provedené a pokud jde o body, k nimž se nedoznal, měl soud dostatek důkazů, které ve svém souhrnu jednoznačně potvrdily vinu obžalovaného a zároveň vyvrátily jeho obhajobu. K osobě obžalovaného přitom soud zjistil, že má celkem 10 záznamů v rejstříku trestu. Naposledy, před spácháním nyní souzených trestných činů byl ve výkonu trestu dne 4.5.2019. Konec jeho posledního výkonu trestu odnětí svobody je však datován k 18.5.2020, když byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně sp.zn. 6T 45/2019, ze dne 25.10.2019 odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 5 měsíců. Tento trest byl později zrušen rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 9.7.2020, č.j. 26T 4/2020- 484, jímž byl obžalovanému uložen nepodmíněný souhrnný trest v trvání 20 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, který v současné době vykonává. Ze zprávy věznice, respektive z hodnocení k tomuto trestu pak soud zjistil, že v průběhu výkonu trestu obžalovaný vykazoval celou řadu nedostatků, byly mu uloženy 2 kázeňské tresty a zaznamenán jeden kázeňský nedostatek.

10) Pokud jde o osobu obžalovaného a jeho obhajobu, musel se soud vypořádat s obhajobou spočívající v tvrzení, že v době páchaní trestných činů, včetně jednání pod bodem 6) byl obžalovaný pod vlivem pervitinu. Proto soud nechal vyhotovit k osobě obžalovaného znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, z jehož závěru zjistil, že obžalovaný netrpí a v době páchaní trestných činů netrpěl duševní chorobou. Je u něho smíšená porucha osobnosti s impulzivní reaktivitou v zátěži. Bylo u něho zjištěno škodlivé užívání pervitinu s psychickou závislostí. V době páchaní trestných činů intoxikace akcentovala osobnostní rysy obžalovaného a zvýšila jeho aktivitu a sebevědomí. Byl si schopen a stále je uvědomit účinky požití. V době spáchání trestných činů byly jeho schopnosti rozpoznávací zcela zachovány, schopnosti ovládací byly částečně sníženy. Ochranou léčbu znalec nenavrhoval. Z uvedeného vyplývá, že příčetnost obžalovaného byla v době páchaní trestné činnosti zachována, a proto je za ni trestně odpovědný, i když byly jeho schopnosti ovládací částečně sníženy.

11) Po právní stránce hodnotil soud jednání obžalovaného následovně. Na základě uvedených skutkových zjištění dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil pod body 1, 3 a 5 přečin krádeže podle § 205 odstavce 1, 2, 3 trestního zákoníku, pod bodem 1. dílem ve stadiu pokusu ve smyslu § 21 odstavce 1 trestního zákoníku a v jednočinném souběhu s přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odstavce 1 trestního zákoníku, pod body 2. a 4. přečin neoprávněného užívání cizí podle § 207 odstavce 1 trestního zákoníku a pod bodem 6. pokus přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 3 písmena b) trestního zákoníku, neboť pod body 1, 3, 5 se obohatil tím, že se zmocnil cizí věci, byl za takové jednání v posledních třech letech potrestán a způsobil tak na cizím majetku větší škodu, pod bodem 1. se navíc dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu obohatit se tím, že se zmocní cizí věci a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, a navíc sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil a přechovával neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla. Pod body 2 a 4 se zmocnil

cizího motorového vozidla v úmyslu je přechodně užívat a pod bodem 6 se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu a jehož se dopustil v úmyslu zmařit výkon rozhodnutí soudu o vazbě tím, že uprchne z vazby, avšak k dokonání trestného činu nedošlo.

12) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. V první řadě je třeba poznamenat, že obžalovaný je osobou, která má sklony k páčání protiprávního jednání, ať už v podobě přestupků, méně závažných trestných činů nebo závažnějších trestných činů, jako je tomu i v nyní souzeném případě. V minulosti bylo na odsouzeného působeno přede vším nepodmíněnými tresty odnětí svobody (trestné činnosti se odsouzený dopouští od roku 2003), a přesto to obžalovaného nepřimělo k upuštění od protiprávního jednání. Naposledy byl odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody dne 4.5.2019. Nyní souzené trestné činnosti se dopustil poté, co byl rozsudkem Okresního soudu v Kladně odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, přičemž vyhlášení rozsudku byl přítomen. Z uvedeného je tak patrné, že dříve uložené nepodmíněné tresty odnětí svobody, ani výkony trestu odnětí svobody samotné neměly na obžalovaného patřičný vliv. Pokud jde o povahu nyní souzené trestné činnosti, je potřeba zmínit, že se odsouzený dopustil více trestných činů, jejichž povaha byla méně či více závažnější. Od méně závažných v podobě neoprávněného užívání cizího vozidla až po nejzávažnější v podobě útoku z vazby či krádeže se způsobením větší škody. I útěk z vazby vypovídá o povaze obžalovaného, který absolutně nerespektuje soudní rozhodnutí. Pokud jde o polehčující okolnosti, pak soud na straně obžalovaného shledal pouze dílčí doznání k 4 skutkům. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody není v případě obžalovaného možný. Dříve uložené nepodmíněné tresty na něj dostatečně nezapůsobily, pokusil se o útěk z vazby, a tak je jeho ponechání na svobody vyloučené. S ohledem na spáchání více trestných činů, musel soud postupovat v souladu se zásadami při ukládání úhrnného trestu dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku a musel trest uložit podle nejprísnejšího trestného činu, jímž byl trestný čin dle § 205 odst. 3 tr. zákoníku. S ohledem na použitou právní kvalifikaci byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou od 1 do 5 let dle § 205 odst. 3 trestního zákoníku a soud proto musel ukládat trest v rámci této trestní sazby. Soud dospěl k jednoznačnému závěru, že jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody není možný a pokud jde o jeho výměru, je na místě ukládat již trest přísnější, trest tedy nemohl ukládat při spodní hranici zákonné trestní sazby a s ohledem na nepoučitelnou osobu obžalovaného, spáchání více trestných činů, nedávný předchozí výkon trestu odnětí svobody uložil trest při polovině zákonné trestní sazby, a to v trvání 30 měsíců, přičemž pro výkon trestu obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou. S ohledem na útěk obžalovaného z vazby by se dokonce nabízelo zařadit jej do věznice se zvýšenou ostrahou, nicméně soud má v souladu s ustanovením § 56 odst. 3 tr. zákoníku za to, že výkonu a účelu trestu bude lépe dosaženo ve věznici s ostrahou, a to zejména s ohledem na ne tak závažnou trestnou činnost, již se dopustil.

13) Pokud jde o uplatněné nároky na náhradu škody, je třeba konstatovat, že nároky na náhradu škody uplatnili poškozená [celé jméno poškozené], společnost Mol Česká republika s.r.o. a [jméno] [příjmení]. V průběhu hlavního líčení bylo prokázáno, že obžalovaný nezaplatil za načerpané pohonné hmoty, a proto soud přiznal poškozené společnosti M částku ve výši 866 Kč. Dále bylo prokázáno, že obžalovaný poškozené [celé jméno poškozené] odcizil motorové vozidlo včetně věcí uvedených pod bodem jedna. Zároveň bylo prokázáno, že motorové vozidlo bylo vráceno, takže soud přiznal poškozené [celé jméno poškozené] pouze částku ve výši 4.150 Kč, což je částka, na kterou byly ohodnoceny odcizené movité věci. V případě poškozeného [jméno] [příjmení] bylo prokázáno, že mu bylo odcizené motorové vozidlo vráceno, k prokázání škody na vozidle by bylo třeba ještě dokazování doplnit tak, aby bylo evidentní, v jakém stavu bylo vozidlo před a po krádeži, a proto soud tohoto poškozeného s jeho nárokem na náhradu škod odkázal na

řízení ve věcech občanskoprávních. Na toto řízení odkázal soud i poškozenou [celé jméno poškozené] se zbytkem svého nároku, když požadovala více, než jí bylo přiznáno.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručenípisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 30. července 2020

Mgr. Štěpán Jirounek
soudce